

de werkgever aanvullende uren te werken.⁸ Overigens meen ik dat een bandbreedte van 35%, zoals in de Wibra-uitspraak, nog steeds voor flinke onvoorspelbaarheid zorgt: een min-maxcontracter met een dienstverband van 3 dagen per week kan 2 dagen per week worden opgeroepen, maar dient 4 dagen per week beschikbaar te zijn (dat valt qua kinderopvang niet te regelen), helemaal als er ook nog eens uren moeten worden ingehaald. Er zou dus nog een voorwaarde goed in dit lijstje kunnen passen: de mate waarin verplichte beschikbaarheid redelijkerwijs mag worden gevraagd van de flexkracht in het licht van verplichtingen bij een andere werkgever of in zelfstandige arbeid.

Mij lijkt het aanleggen van een toetsingskader voor de grenzen aan flexibiliteit in min-maxcontracten een wenselijke ontwikkeling die past binnen de maatschappelijke discussie over de (on)wenselijkheid van flexcontracten.

mr. S.C. Verlinden
advocaat bij Workx Advocaten te Amsterdam

Personen- en familierecht

118

Toetsingskader van schorsing uitvoerbaarheid bij voorraad

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden zp Leeuwarden
29 juni 2021, nr. 200.294.943/02,
ECLI:NL:GHARL:2021:6473
(mr. Beversluis, mr. Den Hollander, mr. Koopman)
Noot mr. dr. J.A.E. van Raak-Kuiper

Schorsing uitvoerbaarheid bij voorraad.

[Rv art. 360]

Essentie: Een moeder krijgt toewijzende beschikking van de rechtbank waarbij aan haar vervangende toestemming is verleend voor een verhuizing met de kinderen. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard. De vader gaat in hoger beroep en verzoekt daarbij de uitvoerbaarheid bij voorraad te schorsen, in afwachting van de uitkomst in de hoofdzaak.

Samenvatting: Een moeder krijgt een toewijzende beschikking van de rechtbank waarbij aan haar vervangende toestemming is verleend voor een verhuizing met de kinderen naar een andere woonplaats met ingang van 10 juli 2021. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard. De vader is het daar niet mee eens en gaat in hoger beroep. Hij verzoekt daarbij de uitvoerbaarheid bij voorraad te schorsen, in afwachting van de uitkomst in de hoofdzaak. Hij baseert dit verzoek op art. 360 lid 2, tweede volzin Rv.

De beslissing inzake de uitvoerbaarheid bij voorraad is niet door de rechtbank gemotiveerd, zo overweegt het hof. Het hof dient vervolgens te beoordelen of het belang van de vader en de kinderen bij behoud van de bestaande toestand zwaarder weegt dan het belang van de moeder en de kinderen te mogen verhuizen. De kans van slagen van het tegen die beslissing aangetrokken of mogelijk te worden vernietigd blijft

buiten beschouwing. Dit betekent dat het hof dient te beoordelen of het belang van de vader en de kinderen bij behoud van de bestaande toestand zwaarder weegt dan het belang van de moeder en de kinderen om te verhuizen naar de nieuwe woonplaats. Het betreft hier een marginale toetsing. Het hof laat de belangen van de vader en de kinderen zwaarder wegen in die zin dat de mogelijke voordelen bij een verhuizing niet opwegen tegen het door de vader gestelde na-deel en wijst het schorsingsverzoek van de vader toe.

[verzoeker], wonende te [woonplaats 1],
verzoeker,
verder te noemen: de vader,
advocaat: mr. J.M.M. Pater te Emmeloord,
en
[verweerster], wonende te [woonplaats 2],
verweerster,
verder te noemen: de moeder,
advocaat: mr. M.N. Brands-van den Berg te Amsterdam.

1. Het geding in eerste aanleg

Het hof verwijst voor het geding in eerste aanleg naar de beschikking van de rechtbank Overijssel, locatie Zwolle, van 19 april 2021, uitgesproken onder voormeld zaaknummer. Bij deze beschikking heeft de rechtbank, voor zover hier van belang, aan de moeder vervangende toestemming verleend om met ingang van 10 juli 2021 met [de minderjarige1] en [de minderjarige2] te verhuizen naar [plaats1]. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

2. Het geding met betrekking tot het verzoek tot schorsing

2.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het beroepschrift tevens verzoek tot schorsing met bijlage(n), binnengekomen op 12 mei 2021;
- een journaalbericht namens de vader van 2 juni 2021 met bijlage(n);
- een brief van de raad voor de kindbescherming van 3 juni 2021;
- een journaalbericht namens de vader van 14 juni 2021 met bijlage(n);
- het verweerschrift in hoger beroep, tevens verweer op het incidenteel verzoek schorsing uitvoerbaarverklaring bij voorraad en incidenteel hoger beroep namens de moeder;
- een journaalbericht namens de vader van 16 juni 2021 met bijlage(n);
- een journaalbericht namens de moeder van 17 juni 2021 met bijlage(n);
- een journaalbericht namens de moeder van 17 juni 2021 met bijlage(n).

2.2. De mondelinge behandeling heeft op 22 juni 2021 plaatsgevonden. De vader is verschenen, bijgestaan door zijn advocaat. De moeder is verschenen, bijgestaan door mr. N.P.M.W. Kollenburg, kantoorgenote van haar advocaat. Mr. Kollenburg heeft het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen.

3. De motivering van de beslissing

3.1. De vader verzoekt het hof schorsing te bevelen van de werking van de onder 1. genoemde beslissing, en de beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. De moeder voert hiertegen gemotiveerd verweer en verzoekt deze verzoeken af te wijzen.

3.2. Hoger beroep schorst de werking, tenzij de beschikking uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Op grond van artikel 360 lid 2, tweede volzin, van het Wetboek van Burgerlijke

Rechtsvordering kan de hogere rechter, indien hoger beroep is ingesteld tegen een beschikking die uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, alsnog de werking schorsen.

3.3. Het hof stelt het volgende voorop onder verwijzing naar HR 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2026.

a. Uitgangspunt is dat een uitgesproken veroordeling, hangende een hogere voorziening, uitvoerbaar dient te zijn en zonder de voorwaarde van zekerheidstelling ten uitvoer kan worden gelegd. Afwijking van dit uitgangspunt kan worden gerechtvaardigd door omstandigheden die meebrengen dat het belang van de veroordeelde bij behoud van de bestaande toestand zolang niet op het door hem ingestelde rechtsmiddel is beslist, of diens belang bij zekerheidstelling, ook gegeven dit uitgangspunt, zwaarder weegt dan het belang van degene die de veroordeling in de ten uitvoer te leggen uitspraak heeft verkregen, bij de uitvoerbaarheid bij voorraad daarvan of bij deze uitvoerbaarheid zonder dat daaraan de voorwaarde van zekerheidstelling wordt verbonden.

b. Bij de toepassing van de onder a genoemde maatstaf in een incident of in kort geding moet worden uitgegaan van de beslissingen in de ten uitvoer te leggen uitspraak en van de daaraan ten grondslag liggende vaststellingen en oordelen, en blijft de kans van slagen van het tegen die beslissing aangewende of nog aan te wenden rechtsmiddel buiten beschouwing, met dien verstande dat de rechter in zijn oordeelsvorming kan betrekken of de ten uitvoer te leggen beslissing(en) berust(en) op een kennelijke misslag.

c. Indien de beslissing over de uitvoerbaarheid bij voorraad in de ten uitvoer te leggen uitspraak is gemotiveerd, moet de verzoeker, afgezien van het geval dat deze beslissing berust op een kennelijke mislag, aan zijn verzoek feiten en omstandigheden ten grondslag leggen die bij het nemen van deze beslissing niet in aanmerking konden worden genomen doordat zij zich eerst na de betrokken uitspraak hebben voorgedaan en die kunnen rechtvaardigen dat van die eerdere beslissing wordt afgeweken.

3.4. Het hof constateert (anders dan de moeder op de zitting heeft betoogd), dat de rechtbank de uitvoerbaarheid bij voorraad van de beschikking niet heeft gemotiveerd. De door de moeder genoemde overweging van de rechtbank 'Op deze manier kunnen zij hun schooljaar afmaken en is er voldoende gelegenheid om [de minderjarige1] en [de minderjarige2] in te schrijven op een voor hun passende school en eventuele (sport)clubs' ziet op de motivering van de beslissing vanaf wanneer de vervangende toestemming tot verhuizing wordt verleend en niet op de uitvoerbaarverklaring bij voorraad. Daarom moet het hof beoordelen of het belang van de vader en de kinderen bij behoud van de bestaande toestand zwaarder weegt dan het belang van de moeder en de kinderen om te verhuizen naar [plaats1].

3.5. Het belang van de vader is dat, in afwachting van de uitkomst in de bodemprocedure, de bestaande zorgregeling kan voortduren, waardoor de vader en de kinderen (naast de reguliere weekendregeling van vrijdag uit school tot maandag naar school) in de tussenliggende week van donderdag tot vrijdag naar school samen kunnen zijn en de vader de mogelijkheid heeft de kinderen van school te halen en naar school te brengen. Voor de kinderen betekent dit dat zij (nog) geen afscheid hoeven te nemen van hun oude school, hun vertrouwde omgeving en hun vriendjes, dat ze (nog) niet hoeven te wennen aan een nieuwe omgeving en een nieuwe school, dat zij geen risico lopen om na een verhuizing naar [plaats1] weer terug te moeten verhuizen en dat er gehoor wordt geven

aan hun wens zoals zij die bij herhaling uiten om niet te verhuizen.

Het belang van de moeder bij uitvoering van de bestreden beschikking is dat de moeder uitvoering kan geven aan het door haar gewenste gezinsleven met haar nieuwe partner en de kinderen in [plaats1] en dat de kinderen aan het begin van het schooljaar op een nieuwe school kunnen beginnen.

3.6. Het hof houdt bij de belangenafweging geen rekening met de omstandigheid dat de moeder haar werk in [woonplaats2] heeft opgezegd en een baan in [plaats1] bij haar partner heeft geaccepteerd, en ook niet met het feit dat de moeder de huur van haar woning in [woonplaats2] heeft opgezegd. Deze omstandigheden komen voor rekening en risico van de moeder, omdat zij die zelf heeft gecreëerd. Zij wist dat de vader het niet eens is met een verhuizing van de kinderen en zij wist dat er nog rechtsmiddelen openstaan.

3.7. Het hof is van oordeel dat het belang van de vader en de kinderen bij behoud van de bestaande situatie in afwachting van de uitkomst in de bodemprocedure het zwaarst weegt, omdat daarmee de zorgregeling vooralsnog ongewijzigd blijft en de situatie voor de kinderen niet verandert totdat in de bodemprocedure is beslist. Het hof hecht minder waarde aan het feit dat bij toewijzing van het schorsingsverzoek de kinderen mogelijk niet bij aanvang van het komend schooljaar op een nieuwe school kunnen beginnen, omdat dat mogelijke voordeel niet opweegt tegen het door de vader gestelde nadeel dat bij een andere beslissing van het hof de kinderen dan nog een keer moeten wisselen van school. Daarbij komt dat de schorsing in afwachting van de beslissing in de hoofdzaak niet in de weg hoeft te staan aan de voortzetting van de relatie tussen de moeder en haar partner en ook niet aan de door haar gewenste gezinsvorming. De moeder en haar partner zijn er tot op heden in geslaagd om in ieder geval al deels samen te wonen en de zorgregeling voor [de minderjarige1] en [de minderjarige2] uit te voeren, mede vanwege het feit dat de partner van de moeder over zowel een vakantiewoning in Hattem als een woning in [plaats1] beschikt.

3.8. De moeder heeft, in het geval het schorsingsverzoek van de vader wordt afgewezen, vervangende toestemming gevraagd voor inschrijving van [de minderjarige1] en [de minderjarige2] op de [school] te [plaats2]. Het hof komt niet toe aan beoordeling van dit voorwaardelijke verzoek van de moeder, omdat, gelet op wat hiervoor onder 3.7 is overwogen, het schorsingsverzoek van de vader zal worden toegewezen.

4. De beslissing

Het hof:

schorst de werking van de beschikking van de rechtbank Overijssel, locatie Zwolle, van 19 april 2021 voor zover het betreft de aan de moeder verleende vervangende toestemming om met ingang van 10 juli 2021 met [de minderjarige1] en [de minderjarige2] naar [plaats1] te verhuizen; verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad. wijst het meer of anders verzochte af.

NOOT

De rechtbank heeft bij beschikking van 19 april 2021 aan de moeder vervangende toestemming verleend om met ingang van 10 juli 2021 met haar twee kinderen te mogen verhuizen naar een andere woonplaats. Deze beschikking is uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

De vader kan zich niet met die beslissing verenigen en heeft zich met een beroep op art. 360 lid 2 Rv tot het gerechtshof gewend met het verzoek in hoger beroep de werking van de beschikking van de rechtbank die uitvoerbaar bij voorraad is verklaard te schorsen. Dit om te voorkomen dat de moeder de beschikking ten uitvoer zou leggen en daadwerkelijk met de kinderen kon verhuizen, ondanks de bij het hof aanhangig gemaakte bodemprocedure.

Het hof heeft, na een uitgebreide weging van de belangen, de werking van de bestreden beschikking geschorst voor zover aan de moeder vervangende toestemming is verleend om met ingang van 10 juli 2021 te verhuizen.

Het hof verwijst in zijn beschikking naar HR 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2026, waarin de Hoge Raad nadere uitleg geeft over de maatstaven die gelden bij de beoordeling van een verzoek dat betrekking heeft op de uitvoerbaarheid bij voorraad van een in een in vorige instantie gegeven beslissing.

Het hof overweegt in navolging van het arrest van de Hoge Raad:

‘a. dat het uitgangspunt is dat een uitgesproken veroordeling, hangende een hogere voorziening, uitvoerbaar dient te zijn en zonder de voorwaarde van zekerheidsstelling ten uitvoer kan worden gelegd. Afwijking van dit uitgangspunt kan worden gerechtvaardigd door omstandigheden die meebrengen dat het belang van de veroordeelde bij behoud van de bestaande toestand zolang niet op het door hem ingestelde rechtsmiddel is beslist, of diens belang bij zekerheidsstelling, ook gegeven dit uitgangspunt, zwaarder weegt dan het belang van degene die de veroordeling in de ten uitvoer te leggen uitspraak heeft verkregen, bij de uitvoerbaarheid bij voorraad daarvan of bij deze uitvoerbaarheid zonder dat daaraan de voorwaarde van zekerheidsstelling wordt verbonden.

b. Bij de toepassing van de onder a genoemde maatstaf in een incident of in kort geding moet worden uitgegaan van de beslissingen in de ten uitvoer te leggen uitspraak en van de daaraan ten grondslag liggende vaststellingen en oordelen, en blijft de kans van slagen van het tegen die beslissing aangewende of nog aan te wenden rechtsmiddel buiten beschouwing, met dien verstande dat de rechter in zijn oordeelsvorming kan betrekken of de ten uitvoer te leggen beslissing(en) berust(en) op een kennelijke misslag.

c. Indien de beslissing over de uitvoerbaarheid bij voorraad in de ten uitvoer te leggen uitspraak is gemotiveerd, moet de verzoeker, afgezien van het geval dat deze beslissing berust op een kennelijke misslag aan zijn verzoek feiten en omstandigheden ten grondslag leggen die bij het nemen van deze beslissing niet in aanmerking konden worden genomen doordat zij zich eerst na de betrokken uitspraak hebben voorgedaan en die kunnen rechtvaardigen dat van die eerdere beslissing wordt afgeweken.’

Het hof herhaalt het vorenstaande in de onderhavige beschikking.

Art. 360 lid 1 Rv bepaalt dat, wanneer hoger beroep van een beslissing wordt ingesteld, de werking daarvan wordt geschorst, maar niet wanneer de beschikking uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Met andere woorden: uitgangspunt is dat bij een ingesteld hoger beroep de beschikking niet ten uitvoer kan worden gelegd. Wil een van de partijen dat de beschikking wel direct uitvoerbaar is, dan zal deze partij de rechter moeten verzoeken de beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De rechter kan een beslissing alleen uitvoerbaar verklaren indien hierom expliciet wordt verzocht. De rechter doet dit niet ambtshalve.

Belangrijk is dan ook dat de advocaat die dit namens zijn of haar cliënt wenst, dit in het verzoekschrift dient te vermelden. En net zo belangrijk: om de verklaring van uitvoerbaarheid bij voorraad te voorkomen, dient de wederpartij tegen dit verzoek gemotiveerd verweer te voeren.

Het is echter vrijwel standaard dat een beschikking, voor zover de wet dit toelaat en hierom wordt verzocht, uitvoerbaar wordt verklaard.

Wordt de beslissing uitvoerbaar bij voorraad verklaard, dan is art. 360 lid 2 Rv van belang dat luidt: niettegenstaande de uitvoerbaarverklaring bij voorraad in eerste aanleg kan de hogere rechter (het gerechtshof) schorsing van de werking bevelen. Het verzoek van de vader in deze casus berust op dit artikel.

Het gerechtshof dient vervolgens te beoordelen of de uitvoerbaarbijvoorraadverklaring geschorst dient te worden, of juist niet. Er geldt daarbij een terughoudend toetsingskader om een uitvoerbaarbijvoorraadverklaring van een beslissing en daarmee de tenuitvoerlegging te voorkomen. De kans van slagen van het tegen die beslissing aangewende of nog aan te wenden rechtsmiddel blijft hierbij buiten beschouwing. Zoals uit de overwegingen in het arrest van de Hoge Raad en herhaald in deze uitspraak van het gerechtshof blijkt, is van belang of de rechter in eerste aanleg de uitvoerbaarheidsverklaring bij voorraad heeft gemotiveerd. Is dat het geval, dan dient de verzoeker, hier de vader, feiten en omstandigheden ten grondslag te leggen aan zijn verzoek die bij de eerdere beslissing niet in aanmerking genomen konden worden omdat deze zich pas na de uitspraak hebben voorgedaan en die zouden kunnen rechtvaardigen dat van de bestreden uitspraak wordt afgeweken.

Het hof constateert echter, ook al betoogt de moeder anders, dat de beslissing inzake de uitvoerbaarheid bij voorraad niet is gemotiveerd. Het hof dient derhalve de belangen af te wegen. Dit betekent dat het hof dient te beoordelen of het belang van de vader en de kinderen bij behoud van de bestaande toestand zwaarder weegt dan het belang van de moeder en de kinderen om te verhuizen naar de nieuwe woonplaats. Deze toetsing is dus een stuk marginaler dan de uitgebreide toetsing bij beslissingen waarin vervangende toestemming voor een verhuizing aan de orde is.

Het hof overweegt dat het belang van de vader en de kinderen is dat, in afwachting van de uitkomst in de bodemprocedure, de bestaande zorgregeling kan voortduren. Voor de kinderen betekent dit dat zij (nog) geen afscheid hoeven te nemen van hun oude omgeving met school en vriendjes en (nog) niet hoeven te wennen aan een nieuwe omgeving en zij niet het risico hoeven te lopen op een verhuizing en eventuele terugverhuizing, alsmede dat er gehoor wordt gegeven aan hun wens niet te verhuizen.

Het belang van de moeder betekent dat zij bij uitvoering van de bestreden beschikking uitvoering kan geven aan het door haar gewenste gezinsleven met de kinderen en een nieuwe partner en dat de kinderen aan het begin van het nieuwe schooljaar aan de nieuwe school kunnen beginnen.

Het hof laat de belangen van de vader en de kinderen zwaarder wegen in die zin dat de mogelijke voordelen bij een verhuizing niet opwegen tegen het door de vader gestelde nadeel en wijst het schorsingsverzoek van de vader toe.

mr. dr. J.A.E. van Raak-Kuiper
Van Raak Advocatuur

119

De verklaring voor recht in verzoekschriftprocedures

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden zp Arnhem
10 augustus 2021, nr. 200.291.136,
ECLI:NL:GHARL:2021:7666
(mr. Van Os-ten Have, mr. De Groot, mr. Krijger)
Noot mr. A.M.E. Derks

Verklaring voor recht. Verzoekschriftprocedure. Toepassing kortingsregeling alimentatie.

[BW art. 3:302]

Essentie: Partijen verschillen van mening over de toepassing van de overeengekomen kortingsregeling betreffende de eigen inkomsten van de alimentatiegerechtigde. De man verzoekt primair nihilstelling van de partneralimentatie en subsidiair een verklaring voor recht.

Samenvatting: Partijen zijn ex-echtgenoten. Ten tijde van de echtscheiding in 2013 zijn zij tot afspraken gekomen over de echtscheiding en de gevolgen ervan. Ze hebben deze afspraken vastgelegd in een door hen beiden ondertekend echtscheidingsconvenant. Ten aanzien van de partneralimentatie zijn ze overeengekomen dat de man een partneralimentatie aan de vrouw dient te voldoen van € 1.900 bruto per maand, gelijk aan de door partijen als uitgangspunt genomen behoefte van de vrouw. De vrouw had op dat moment geen eigen inkomsten. Partijen hebben voorts over de toekomstige eigen inkomsten van de vrouw afspraken gemaakt. Naast het feit dat partijen zijn overeengekomen dat de vrouw zich zou inspannen een eigen inkomen te verwerven, zijn zij tevens een zogenoemde kortingsregeling overeengekomen inhoudende dat indien de toekomstige eigen inkomsten van de vrouw uit arbeid een bedrag van € 3.600 bruto per jaar te boven gaan, de alimentatie zal worden verminderd met 75% van het meerdere. Een eventuele afrekening op basis van deze kortingsregeling dient na afloop van ieder kalenderjaar plaats te vinden. Nadat de man eerder in 2016 tevergeefs een poging heeft gedaan om tot een wijziging van de kinder- en partneralimentatie te komen en de rechtbank de verzoeken van de man heeft afgewezen, stelt hij de alimentatie in 2020 opnieuw ter discussie. Bij beschikking van 11 december 2020 wijst de rechtbank de verzoeken van de man wederom af. In de onderhavige procedure in hoger beroep legt de man zich niet neer bij de beslissing omtrent de partneralimentatie en voert primair aan dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden nu de vrouw niet voldoet aan haar inspanningsverplichting om een eigen inkomen te verwerven of haar verdiencapaciteit niet heeft benut, waardoor de partneralimentatie op nihil dient te worden bepaald. Subsidiair verzoekt de man om een verklaring voor recht met betrekking tot de wijze waarop de tussen partijen overeengekomen kortingsregeling in 2019 dient te worden toegepast. Ook in hoger beroep worden de verzoeken van de man afgewezen en het hof bekrachtigt de beschikking van de rechtbank.

[verzoeker], wonende te [woonplaats 1],
verzoeker in hoger beroep,
verder te noemen: de man,
advocaat: mr. R. Mulder te Lichtenvoorde,
en
[verweerster], wonende te [woonplaats 2],
verweerster in hoger beroep,
verder te noemen: de vrouw,
advocaat: mr. J.J. Boekhout te Zeist.

1. De procedure in eerste aanleg

Het hof verwijst voor het geding in eerste aanleg naar de beschikking van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, van 11 december 2020, uitgesproken onder voormelde zaaknummers (hierna: de bestreden beschikking).

2. De procedure in hoger beroep

- 2.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het beroepschrift, ingekomen op 26 februari 2021;
 - het verweerschrift met producties;
 - een journaalbericht van mr. Boekhout van 17 juni 2021 met producties.
- 2.2. De mondelinge behandeling heeft op 30 juni 2021 plaatsgevonden. Partijen zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun advocaten.

3. De feiten

- 3.1. Het huwelijk van partijen is [in] 2013 ontbonden door echtscheiding.
- 3.2. De man en de vrouw zijn de ouders van:
- [de jong-meerderjarige], geboren [in] 2002 in [plaats1], en
 - [de minderjarige], geboren [in] 2004 in [plaats1].
- 3.3. Bij echtscheidingsconvenant van 18 oktober 2013 zijn de man en de vrouw overeengekomen dat de man aan de vrouw met ingang van 1 november 2013 als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de kinderen (hierna ook: kinderalimentatie) € 550,- per kind per maand betaalt, vanaf 1 januari 2015 jaarlijks verhoogd met de wettelijke indexering, en dat de man met ingang van 1 november 2013 als uitkering tot levensonderhoud van de vrouw (hierna ook: partneralimentatie) € 1.900,- bruto per maand zal betalen, gelijk aan de door partijen tot uitgangspunt genomen behoefte van de vrouw. De behoefte van de vrouw en de partneralimentatie zullen met ingang van 1 januari 2019 jaarlijks per 1 januari worden verhoogd met de wettelijke indexering. Over de inkomsten van de vrouw zijn partijen overeengekomen:
- ‘Eigen inkomsten alimentatiegerechtigde*
- 2.6. Bij de vaststelling van de alimentatie voor de vrouw is er vanuit gegaan dat de vrouw ten tijde van het ondertekenen van het convenant geen inkomsten uit arbeid heeft. De vrouw zal zich inspannen een eigen inkomen te verwerven teneinde in haar eigen levensonderhoud te voorzien.
- Kortingsregeling (...)*
- 2.8. Indien de vrouw inkomsten uit arbeid gaat verwerven, zullen deze inkomsten, zolang zij een bedrag van € 3.600,00 bruto per jaar niet te boven gaan, geen invloed hebben op de hoogte van de alimentatie. Indien de eigen inkomsten uit arbeid dit bedrag van € 3.600,00 te boven gaan, zal de alimentatie verminderd worden met 75% van het meerdere. De in dit artikel genoemde bedragen worden jaarlijks per 1 januari, voor het eerst op 1 januari 2019, verhoogd met hetzelfde percentage als waarmee de alimentatie ingevolge de in artikel 2.7 vastgelegde indexeringsregeling zal stijgen.